

Biblisk allmänbildning inför söndagen den 1 november, 2020 Årgång 3 SÖNDAGEN EFTER ALLA HELGONS DAG - Vårt evighetshopp

Återigen har vi den situationen, att söndagens evangelium är lösryckt ur sitt sammanhang. Därför tar jag med hela sammanhanget. Söndagens evangelietext är den med blå bokstäver. Nu till några reflektioner.

Har du ett evighetshopp?

Jag vet inte om du tänkt på vad tid är. Jag vill påstå att tid är ett ständigt nu. Vi kan inte förflytta oss bakåt. Exempelvis till vår barndom. Inte heller framåt. Vi kan inte ta oss ur ”nuet”, den innevarande stunden.

Tiden bakåt är på något sätt förbrukad. Däremot finns det alltid en tid framåt, framför oss! Men, vi kan inte förflytta oss till den. Vi får vackert invänta både tågets och bussens avgångstid. Invänta framtiden. Invänta evigheten.

Jag vill påstå att oavsett jag skulle vara ateist eller kristen, så finns det tid som ligger framför mig. Det vi kallar framtiden. En tid utan slut. Det som vi definierar som evighet. Om jag vore ateist då har jag inget hopp om att få leva i denna framtid. Som kristen, har jag löfte om att få leva i all framtid. I evighet. Dagens evangelietext berättar om det.

Som vuxen är mitt framtida liv bestämt av min egen vilja. Vill jag vara Guds barn? Märkligt nog vill inte alla det. Evangelisten Johannes berättar:

Joh 1:9-13 Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skulle komma in i världen. Han var i världen, och världen hade blivit till genom honom, men världen kände honom inte. Han kom till det som var hans, och hans egna tog inte emot honom.

Johannes berättar att vuxna människor gör ett val. Jesu eget folk – med sina religiösa ledare i spetsen - stötte bort Jesus. Förkastade, tog inte emot honom. Så är det även i vår tid. En del förkastar. Johannes fortsätter:

***Men** åt dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.*

Om jag inser och bekänner att jag behöver Jesu försoning, och vill vara hans lärjunge, då lämnar jag ett felaktigt liv. Jag överger – dör bort från det gamla livet - och börjar ett nytt liv. Då händer det förunderliga. Vi får nytt liv av Gud, blir födda på nytt, vi får – som det heter - börja på ”ny kula”:

Forts Joh 1:9-13 åt alla som tror på hans namn, som har blivit födda inte av blod, inte av kroppens vilja, inte av någon mans vilja, utan av Gud.

Just nu har vi biblisk allmänbildning. Målsättningen är att varje gång visa bibelns löften, bibelns väg till evigheten. Aposteln Paulus skriver om detta i sitt brev till församlingsborna i Rom – **och** till oss. Prova med att byta ut ordet ”de” till ”jag” i texten som följer:

Rom 10:14 Men hur skall de (jag) kunna åkalla den som de (jag) inte har kommit till tro på? Hur skall de (jag) kunna tro på den som de (jag) inte har hört? Hur skall de (jag) kunna höra utan att någon förkunnar?

Min övertygelse är att vi ständigt behöver få vägen till Guds gemenskap upprepad. För mej personligen, tog det ett antal år av predikningar, innan jag kunde ta till mig vägen till Guds gemenskap. Vad Guds nåd, vad Guds gåva innebär. Förmodligen för att jag inte lyssnade:

Rom 10:16-17 Men alla lyssnade inte till budskapet. Ty Jesaja säger: Herre, vem satte tro till det vi förkunnade? Så bygger tron på förkunnelsen och förkunnelsen på Kristi ord.

Således, här kommer vägen till Guds gemenskap, beskriven av aposteln Paulus:

Vi får ett nytt liv som gåva av Gud. Paulus skriver om det nya livet – att Gud gjort oss levande - i ett brev till församlingsborna i Efesos:

Ef 2:1 Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat oss med så stor kärlek att fast vi var döda genom våra överträdelser har han gjort oss levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – och uppväckt oss med honom och gett oss en plats i himlen genom (”genom” = på grund av Jesu försoningsgärning) Kristus Jesus. Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kris-

*tus Jesus. Ty av nåd är ni **frälsta genom tron**, inte av er själva, Guds gåva är det.*

Vi vet, att tiden bara fortsätter och fortsätter. Att – om jag förstår ateisten rätt - inte vilja vara med i fortsättningen, innebär rimligen total hopplöshet.

Att vilja vara med i evigheten, och samtidigt ta emot – på grund av Jesu försoningsgärning - rätten att få glömma sina misstag, är!!! kristet liv.

Lägg nu märke till textens ord ” ... de som befinns värdiga ... ”

- Värdiga blir du och jag när vi uttrycker vårt behov av Jesu försoning!
- Vårt uttalade behov medför att vi tar emot honom. Då får vi ett nytt liv. Ett nytt liv som Guds barn. Som Jesu medbroder/syster. Så som vi nyss läste från evangelisten Johannes och aposteln Paulus.

Återigen: Det tog många predikningar innan jag förstod mitt eget behov av Jesu försoning. Å andra sidan: Under 50 år har jag nu levt i hans försoning.

Nu är det dags för söndagens evangelium, som är återgivet med blå text:

Luk 20:27-38 Några saddukeer – de förnekar att det finns en uppståndelse – kom till honom (Jesus) och frågade: »Mästare, Mose lär oss ju i skriften att om någon har en gift bror som dör barnlös, så skall han gifta sig med änkan och skaffa efterkommande åt brodern. Nu fanns det sju bröder. Den förste gifte sig och dog barnlös. Den andre och den tredje gifte sig med änkan, likaså de återstående, och alla sju dog utan att lämna barn efter sig. Slutligen dog också kvinnan. Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Alla sju hade ju haft henne som hustru.« Jesus svarade: »Denna världens människor gifter sig och blir bortgifta, men de som befinns värdiga att komma till den andra världen och uppstå från de döda, de gifter sig inte och blir inte bortgifta. De kan ju inte mera dö, de är som änglar, och de är Guds söner, eftersom de har fått uppstå. Att de döda uppstår har också Mose visat i stället om törnbusken, där han kallar Herren för Abrahams Gud och Isaks Gud och Jakobs Gud. Gud är inte en gud för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.« Då sade några skriftlärda: »Mästare, det var bra svarat«, för de vågade inte ställa fler frågor till honom.